

Dumitru Drăgan

<http://cartilecopilareimele.wordpress.com>

Un bondar cu-abecedar

Editura Ion Creangă

DUMITRU DRĂGAN

Un bondar cu-abecedar

Editura Ion Creangă
București, 1986

CUPRINS

JURĂMÎNT DE ȘOIM	3
BUNĂ DIMINEAȚA	3
BUCURIE	5
STRAI DE FLORI	5
BUNICUL	6
CORĂBIOARELE	8
HĂRNICIE	8
DOUĂ GOSPODINE	10
PĂLĂRIA	12
ÎNTREBAREA	14
NUMĂRAȚI PÎNĂ LA TREI	15
LA PESCUIT	16
BALOANE COLORATE	18
GREIERAȘUL	18
DOCTORUL ARICI	20
NUMĂRĂTOAREA	23
PRIMA LECȚIE	24
BIBILICA	26
CUIBUL	26
MOTĂNEL	28
UN SPECTACOL DE BALET	28
LA ZIUA LUI MOȘ MARTIN	30
ABECEDARUL	33
ZMEUL	34
CINCI ANI ȘI...	36

Editura Ion Creangă
București, 1986

Copertă și ilustrații de
Nagy EVA

Lector PASSIONARIA STOICESCU-IVANOV
Tehnoredactor CONSTANTIN GOSAV
Bun de tipar 15.11.1986
Apărut 1985
Coli de tipar 1,5
ÎNȚEPRINDEREA POLIGRAFICĂ „OLTENIA” —
CRAIOVA
Cd. 150

JURĂMÎNT DE ȘOIM

Jur pe strămoșeasca glie,
scumpă țară, Românie,
că atunci cînd voi fi mare
te-oi sluji fără-ncetare.

Jur că voi veghea cîstit,
să-nzecesc tot ce-ai zidit,
ce-i frumos pe-al tău meleag...
Jur pe stemă și pe steag !

BUNĂ DIMINEAȚA

Mamă, bună dimineța,
prima-mi luminezi, tu, viața !

Bună dimineța, *stemă*,
țării noastre diademă.

Bună dimineța, *vis*,
pentru zbor înalt deschis.

Bună dimineța, *vouă*,
sărutate *flori* de rouă !

Bucuria mea și *viața*,
pace, bună dimineța !

BUCURIE

Cît de fericită ești
de cînd poți citi povești !

Te întîmpină-n alai
zîne și feciori de crai.

Albă-ca-Zăpada-ți este
sora bună din poveste.

Feți-Frumoși ți se arată
ca-ntr-o lume fermecată.

Bucură-te, fii cuminte
și citește înainte !

Cine-nvață alfabetul
deslușește cu încetul

toate tainele din carte...
Doar așa ajungi departe !

STRAI DE FLORI

Am la geamul meu deschis
o mîndrețe de cais,
îmbrăcat ca-n sărbători,
în veșmîntul său de flori.

— Spune-mi, oare ce croitor
face-asemena splendori ?
E vreun meșter mare-n lume,
născocind așa minune ?

— Primăvara-mpărăteasa
e, desigur, croitoreasa,
ce-n aprilie și mai
coase țării mîndru strai.

BUNICUL

Decît bunul meu bunic
sînt de zece ori mai mic,
dar cu el grozav mă-mpac :
și lui jocurile-i plac.

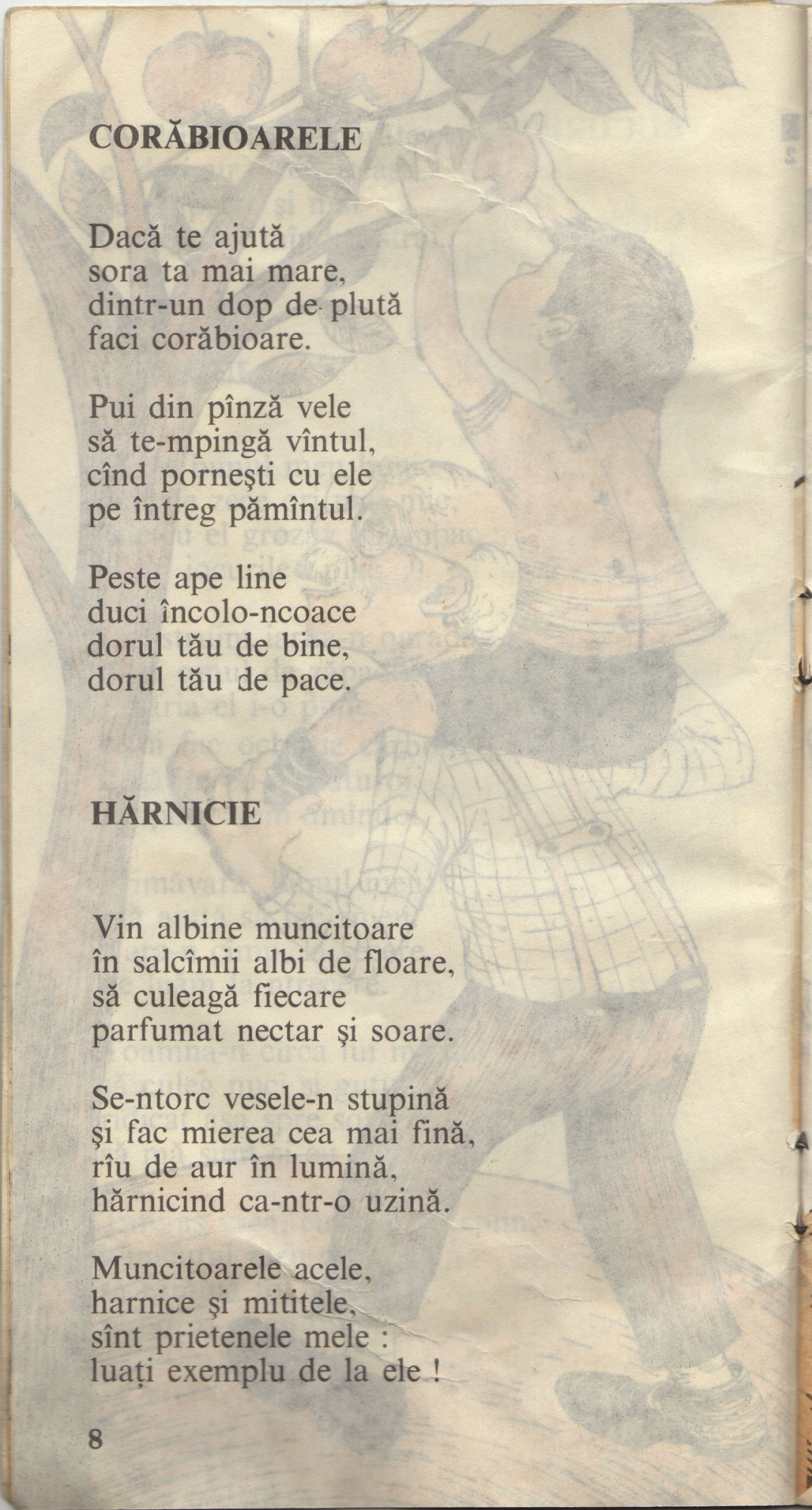
Construim iarna-n ogradă
ditai omul de zăpadă.
Pălăria el i-o pune,
eu îi fac ochi de cărbune ;
îl gătăm cu-n măturoi
și-apoi rîdem amîndoi.

Primăvara, bunul meu
mă ajută să fac zmeu.
Vara-n cîmp, la secere,
ne luăm la-ntrecere.

Toamna-n cîrca lui mă sui
să culeg nuci și gutui,
ridicat așa, spre soare,
să mă simt și eu mai mare.

Tare-aș vrea, cum să vă spun,
bunicuțul meu cel bun
să rămînă tot voinic
pîn-oi fi și eu bunic !

A faint, stylized illustration in the background shows two children. One child, wearing a striped shirt and dark shorts, is standing and reaching up towards a branch of a tree. The other child, wearing a plaid shirt and dark pants, is crouching or sitting on the ground, also looking up at the tree. The tree has several round fruits hanging from its branches. The overall style is simple and illustrative, typical of children's book art.

CORĂBIOARELE

Dacă te ajută
sora ta mai mare,
dintr-un dop de plută
faci corăbioare.

Pui din pînză vele
să te-mpingă vîntul,
cînd pornești cu ele
pe întreg pămîntul.

Peste ape line
duci încolo-ncoace
dorul tău de bine,
dorul tău de pace.

HĂRNICIE

Vin albine muncitoare
în salcîmii albi de floare,
să culeagă fiecare
parfumat nectar și soare.

Se-ntorc vesele-n stupină
și fac mierea cea mai fină,
rîu de aur în lumină,
hărnîcînd ca-ntr-o uzină.

Muncitoarele acele,
harnice și mititele,
sînt prietenele mele :
luați exemplu de la ele !

DOUĂ GOSPODINE

Mama spală rufe, coase,
mătură și spală vase.

O ajut și eu cum pot :
curăț mere, fac compot.

Cînd tai morcovi pentru supă,
mama, pe furiș mă pupă.

Eu mă fac că nici nu-mi pasă
și șterg praful tot din casă.

Dar așa, dup-un minut,
mă duc și eu și-o sărut.

Cînd ești singură la treabă,
n-ai nici spor și n-ai nici grabă,

dar cu două gospodine
merge repede și bine !

PĂLĂRIA

Am văzut o pălărie
jos, sub nucul de la vie.

Își făcuse-n ea culcuș
chitaristul Greieruș.

Dar veni un vînt hoinar
și-o zvîrli-ntr-un vîrf de par.

O găsi un cuc hai-hui
și-o luă drept cuibul lui.

Dusă-apoi de-un vînticel
căzu-n capul unui miel,

care-n turma lui de oi
făcu mare tărăboi.

De aici, un vînt pieziș
o purtă spre păpuriș,

unde un brotac poznaș
o schimbă în vaporeș.

Dar în joaca lui, un val,
o împinse lîngă mal.

De aici am luat-o eu
s-o duc la bunicul meu,

care cînd săpase via
își pierduse pălăria.

ÎNTREBAREA

Mă întreb
și tot visez
cum aș face
să păstrez
pînă-n luna
lui Cuptor,
omulețul de zăpadă,
să-l mai văd
cînd mi-o fi dor ?

Și-am descoperit
chiar ieri :
îl păstrez
în frigider !...

Da, dar vara,
în ogradă
oare va putea
să șadă ?
E, desigur,
o-ntrebare,
fiindcă omul de zăpadă
cînd deasupra lui
e soare,
numai cît
ai zice „pește“...
Ce pățește ?
— Se topește !

NUMĂRAȚI PÎNĂ LA TREI

Să privești și să nu crezi ;
de la Capra cu trei iezi
poți să-nveți cu mult temei
număratul pîn-la trei.

Unu e... cum să vă zic ?
Prîslea, iedul cel mai mic,
la nevoie săritor,
înțelept și-ascultător.

El și-a dat întîiul seama
cum că lupul nu e mama,
cînd la geam, slut și limbut,
glasul și l-a prefăcut.

Doi e cel ascuns de frică
sub o albie mai mică.
Dar cumătru-a strănutat,—
s-a aflat și... l-a păpat.

Trei e iedul cel mai mare
care cu neascultare
a pus mîna pe zăvor
și-a dat drumul în pridvor

lupului înfometat...
Și-apoi știți voi ce-a urmat.
Din *trei* iezi dacă-a luat *doi*,
unul a rămas cu noi.

Să ne-nvețe cu temei
număratul pîn-la trei

și să spună : — Luați seama,
ascultați copii de mama !

LA PESCUIT

Ursuleț și Ursulean
s-au urcat într-un lighean
și pe lacul liniștit
au plecat la pescuit.

Ursuleț, în apa rece,
se temea să nu se-nece,
că o fi adîncă, poate,
și el nu știe să-noate.

Ursulean, la o adică,
i-a șoptit : — Nu-ți fie frică !
Mi-a spus mie Ursul unchi :
„Apa-i pînă la genunchi“.

Ursuleții s-au plimbat,
veseli, pînă pe-nserat
și n-au pescuit nimic,
nici măcar un pește mic.

— Nu vă pară rău, le-am zis,
că n-aveați la voi permis !

BALOANE COLORATE

Într-o ceașcă, uite pun
niște apă și săpun
și c-un pai subțire, mic,
iau din cană câte-un pic.

Suflu-n el și paiul scoate
mici baloane colorate
care pleacă-n zbor, în larg,
și-n albastrul cer se sparg.

Lîngă mine, Motănel
șade minunat și el.
Miaună și-ar vrea, se pare,
un balon să prindă-n gheare !

GREIERAȘUL

Greierașul meu din casă
poartă haină de mătăasă.

Sună, sună și răsună
melodia lui sub lună.

Pe-nserat, cîntecul său,
seamănă c-un zurgălău,

parc-ar trece-o sânioară
sub pridvorul de la scară,

cu tălpicele de rouă,
lunecînd sub luna nouă.

DOCTORUL ARICI

Un arici într-un făget
a deschis un cabinet,
să acorde, vezi matale,
consultații medicale.

Într-un arbore, pe ram,
a pus chiar și un program
scris cu litere citețe,
să-l respecte cu strictețe.

Mai acum vreo săptămână
a venit cu-un ied de mîină
capra, care toți o știu ;
chiar cu iedul mijlociu,

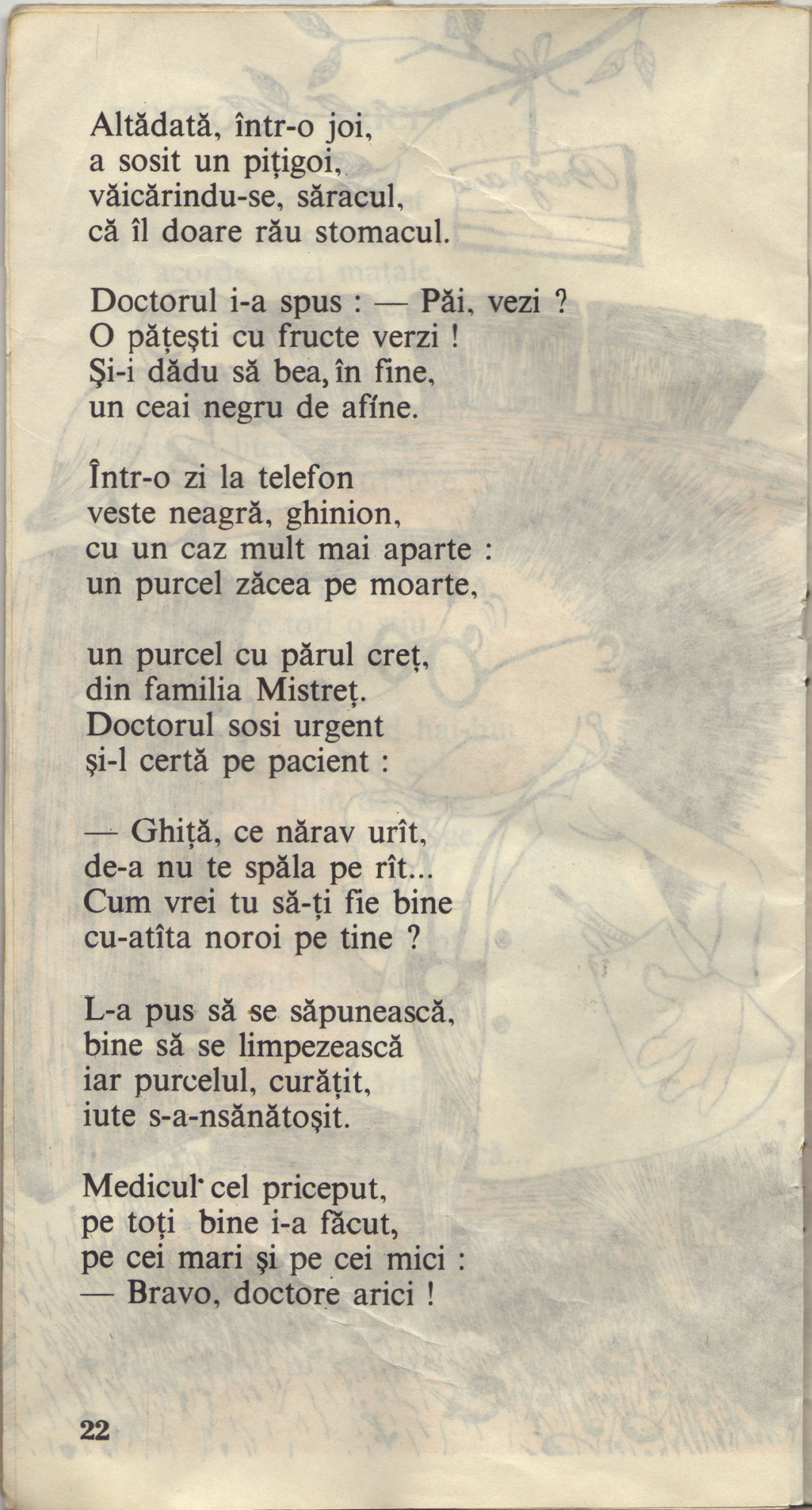
că-ntr-o zi, umblînd hai-hui
și-a-nțepat copita-n cui.
Cu piciorul plin de sînge
bietul ied amarnic plînge.

Doctorul arici, urgent,
i-a și pus un pansament.
Apoi a venit la rînd
iepurașul, tremurînd

cum că l-ar fi fugărit
lupul... și s-a-mbolnăvit.
Doctorul i-a zis : — Aăică...
te-ai îmbolnăvit de frică !

Și-i găsi urgent un leac
să-i vină bolii de hac.
Îi dădu niște buline,
frica să i-o mai aline.

Altădată, într-o joi,
a sosit un pițigoi,
văicărindu-se, săracul,
că îl doare rău stomacul.

Doctorul i-a spus : — Păi, vezi ?
O pățești cu fructe verzi !
Și-i dădu să bea, în fine,
un ceai negru de afine.

Într-o zi la telefon
veste neagră, ghinion,
cu un caz mult mai aparte :
un purcel zăcea pe moarte,

un purcel cu părul creț,
din familia Mistreț.

Doctorul sosi urgent
și-l certă pe pacient :

— Ghiță, ce nărav urîț,
de-a nu te spăla pe rîț...
Cum vrei tu să-ți fie bine
cu-atîta noroi pe tine ?

L-a pus să se săpunească,
bine să se limpezească
iar purcelul, curățit,
iute s-a-nsănătoșit.

Medicul cel priceput,
pe toți bine i-a făcut,
pe cei mari și pe cei mici :
— Bravo, doctore arici !

NUMĂRĂTOAREA

Cățărat pe coș
cîntă *Un cocoș*.

Am acasă *Doi*
iepurași de soi.

Eu, Dan și Andrei
ne jucăm în *Trei*.

Pe-un bilet de teatru
vrem să intrăm *Patru*.

În vitrină-s *Cinci*
rotunjoare mingi.

Șase oi lătoase
are unchiul Tase.

Am în pungă *Șapte*
biscuiți cu lapte.

Tata taie-n *Opt*
pepenele copt.

În cuibar sînt ouă
zilnic, cîte *Nouă*.

Și deget cu deget
număr fără preget

și adun încet
Zece în caiet.

Ca să știți mai bine,
repetăți cu mine !

(Cățărat pe coș
cîntă *Un cocoș...*)

PRIMA LECȚIE

Trec bobocii, o duzină
ghemotoace de lumină.

Gîsca-n frunte, ei în șir
și gîscanul — comandir.

Lipa-lipa merg voioși
parcă ar purta galoși.
Merg cîntînd, făcînd mult haz
pînă cînd ajung la iaz.

Pe iaz, mama le arată
să învețe cum se-noată
și le strigă : — Atenție !
Facem prima lecție !

Toți bobocii, o duzină
trec plutind pe apa lină.
Mama gîscă îi petrece
și-ncîntată le dă zece.

BIBILICA

Durdulia bibilică
seamănă cu-o curcă mică ?

Da' de unde ! Mi se pare
că-i un pitpalac mai mare.

Ba-i o dropie de curte,
dar cu aripi mult mai scurte.

Nu-i nici mare, nu-i nici mică ;
bibilica-i bibilică.

Iar năstrușnicul ei ou
seamănă cu-n... bibel-ou !

CUIBUL

În ogradă la bunici
știu un cuib de rîndunici,
așezat mai către soare
sub fereastră, la intrare.

Îmi spunea bunica mie :
— Zău, nu le-am pretins chirie !
E destul că dumnealor
cîntă toată vara-n cor !

Toamna pleacă-n depărtări,
în țări calde, peste mări,
și vin iar la primăvară
la bunicii mei la țară.

MOTĂNEL

Seară, noapte
sau amiază
toarce, toarce
și visează.

M-am uitat
în jos, în sus.
n-am văzut
furcă și fus.

Motănelul toarce
blînd
firul alb
al unui gînd,

care gînd
ascunde-n el...
Ați ghicit :
un șoricel !

UN SPECTACOL DE BALET

Am citit pe un afiș
că-i serbare-n aluniș :

„Azi, spectacol de balet —
gratuit, fără bilet.“

Prin urmare, chiar din zori
se adună spectatori :

greierași, albine, fluturi,
gîndăcei cu roșii scuturi,

iepurași și căprioare,
jderi și păsări cîntătoare.

La opt, publicul pricepe
că spectacolul începe.

Uite-apar în dans dibaci
balerinele-n copaci :

veverițele zglobii !
Parcă-s niște flăcări vii.

De pe-o creangă sar pe alte
ramuri mai subțiri și-nalte

și ce piruete fac
roșcovanele-n copac !

Pentru dans și acrobații —
flori, alune și ovații !

LA ZIUA LUI MOȘ MARTIN

La ziua lui Moș Martin
fel și fel de oaspeți vin :
buni și răi, fuduli, modești,
vin din snoave și povești.

Sosesc la sărbătoritul
Harap-Alb și Stan Pățitul.

Pe cărări, dinspre livezi,
vine Capra cu trei iezi.

Vine vulpea roșcovană,
înfoindu-se în blană,
lupul îmbrăcat în frac
și Dănilă Prepeleac.

Un moșneag cu păr bălan
și cocoșul năzdrăvan
cu-o punguță cu doi bani,
se grăbesc printre tufani.

De pe dealuri și poiene
vin Ilene Cosînzene
și cu ele Feți-Frumoși,
flăcăi mîndri și voioși.

Mai gîndiți-vă și voi
care-au fost ceilalți eroi,
că mai sînt chiar zeci și sute
în poveștile știute.

Căprioarele și cerbii
au pus pe covorul ierbii
masă-ntinsă și bogată,
să se-nfrupte lumea toată :

zmeură, alune, mure
și-alte fructe de pădure.
Limpede, răcoritoare —
apă vie din izvoare.

La ospăț, cu mare fast,
s-a ținut și un toast ;
un scatiu, un cuc și-o broască
au cîntat „Mulți ani trăiască !“

Și așa cum se cuvine
mă poftiră și pe mine.
Eu încălecai pe-o șa
să v-anunț și altceva :

pentru data viitoare,
la cealaltă-aniversare,
Moș Martin, gazdă-nțeleaptă
și pe voi, copii, v-așteaptă !

ABECEDARUL

Astă-vară un bondar
vru să-și facă-abecedar.

Pe o frunză de verbină
a pictat-o pe Albină.

Pe o viță cu cârcel
desenă un Brotăcel.

Pe-o coajă verde de nuc
a făcut un pui de Cuc.

Pe o frunză de mohor
zugrăvi și un Dihor.

Pe-o coajă de castravete
făcu iute un Erete.

Pe-o floare de tufănică
desenă și o Furnică.

Cu tuș roșu și peniță
a pictat și-o Gărgăriță.

Și-uite-așa, voia cu-ncetul
să învețe alfabetul.

Dar n-a mai putut cu bine
„opera“ să și-o termine.

Începea iarna să vină
uscînd totul în grădină.

Venea-ngheț și vijelie
și n-avea pe ce să scrie.

Ca să ajutați bondarul,
sfîrșiți voi abecedarul !

ZMEUL

Știu de la bunicul meu
cum poți să strunești un zmeu.

Cînd dau drumul bine sforii,
zmeul meu spintecă norii.

Cîteodată îmi cășună
să îl urc pînă pe lună.

Ba, l-aș duce mai departe,
chiar pînă-n planeta Marte.

— Bunule, ce-ar fi și eu
să mă-nalț precum un zmeu ?

— De-ai să-nveți, cînd vei fi mare
ai s-ajungi pînă la soare.

Deocamdată, doar cu zmeul
poți atinge curcubeul.

Cu el zbori, mai sus de nori,
pînă crești aviator !

CINCI ANI ȘI...

Am cinci anișori și-o minge.
Cînd nu plouă și nu ninge
cei de șase ani nu-mi iartă
că bag goluri multe-n poartă.

Am cinci ani și-o carte nouă.
Cînd afară-i frig și plouă,
stau în casă cu bunica
și-ascult toată ziulica.

Am cinci ani și-o sănioară.
Dacă ninge tare-afară
nici nu-mi pasă de urcuș,
cînd mă dau pe derdeluș !

Trece vremea ; soare, ceață...
Și-ntr-o bună dimineată
cînd în zori mama mă scoală,
șase ani am... Plec la școală !

Lei 3,75

<http://cartilecopilarieimele.wordpress.com>